

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119358281
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119358281.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom 811 07 Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35831154, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Advokátska kancelária 810 00 Bratislava, Mýtna 48, P. O. Box 205, proti žalovanej: Y. S., narodená XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX S. S., D. O. XX, o zaplatenie 602,72 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 17Csp/152/2019-101 zo dňa 12.01.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17Csp/152/2019-101 zo dňa 12.01.2021 **z r u š u** je a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu premlčania nároku žalobcu (výrok I.) a výrokom II. rozhodol o náhrade trov prvoinštančného konania a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.1. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie konštatoval skutkový a právny základ uplatneného nároku, ktorý vyplynul z hmotnoprávneho základu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, ktorý dňa 08. 03. 2016 uzavrel so žalovanou Zmluvu o pôžičke č. 6228797/7530501267, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol pôžičku vo výške 600 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku splácať v 24 mesačných splátkach po 31,28 eur. Žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila sumu 93,84 eur. Právny predchodca žalobcu žalovanú listom zo dňa 26. 11. 2016 vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, žalovaná dlžné splátky neuhradila a preto právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňom 19. 01. 2017, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 24. 01. 2017. Celkový dlh žalovanej tak predstavuje sumu 602,72 eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok na zákonný úrok z omeškania a náhradu trov konania.

1.2. Okresný súd konštatoval neskoršie právne nástupníctvo, keď uznesením zo dňa 27. 04. 2020 pripustil zmenu žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpil súčasný žalobca, ako postupník, na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 02. 2020.

1.3. Súd prvej inštancie v súlade s § 297 písm. b/ CSP rozhodol bez nariadenia pojednávania a žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu, keď v dôvodoch rozsudku konštatoval, že mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že právny predchodca žalobcu dňa 08. 03. 2016 uzavrel so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej poskytol úver vo výške 600 eur. Súd prvej inštancie predmetnú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, na ktorú dopadá aj právna úprava zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení

platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Súd prvej inštancie posudzoval ex officio, či sa nejedná o premlčaný nárok s poukazom na § 100 ods. 1 a § 103 Občianskeho zákonníka. Následne potom konštatoval, že mal preukázané z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobcom, že žalovaná poslednú splátku pred zosplatením uhradila dňa 20. 06. 2016 a neuhradením splátky splatnej dňa 20. 07. 2016 sa dostala do omeškania. Súd prvej inštancie konštatoval, že právny predchodca žalobcu tak, ako to vyplýva z tvrdenia žalobcu v podanej žalobe, úver zosplatnil dňom 19. 01. 2017, pričom nevyšpecifikoval pre ktoré neuhradené splátky došlo k zosplateniu úveru. Žalovaná neuhradila splátky za mesiace júl, august. 2016 a súd mal za to, že žalovaná s poukazom na § 53 ods. 9 OZ sa tak dostala do omeškania nezaplatením splátky splatnej dňa 20. 07. 2016 a teda dňom 21. 07. 2016 začala právnomu predchodcovi žalobcu a následne žalobcovi plynúť 3 ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde, ktorá uplynula dňom 21. 07. 2019. Žaloba bola podaná na okresný súd dňa 04. 09. 2019, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie preto návrhu žalobcu nevyhovel a žalobu z dôvodu premlčania nároku zamietol. V závere odôvodnenia rozsudku okresný súd poznamenal, že keďže žalobca uplatnil premlčané právo, v zmysle zásady hospodárnosti civilného súdneho konania okresný súd nepristúpil k súdnej kontrole zmluvných podmienok v uzavretej spotrebiteľskej zmluve.

1.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán vo veci. V predmetnom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná a okresný súd o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Uviedol, že súd prvej inštancie uplatnený nárok posúdil ako premlčaný aplikáciou ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Pre tento prípad počiatok behu premlčacej doby celého uplatneného nároku posudzoval súd od splátky splatnej dňa 20.7.2016, t.j. vôbec prvej riadne a včas neuhradenej splátky úveru. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne. Ustanovenie § 103 druhá veta OZ priamo odkazuje na ustanovenie § 565 OZ, z ktorého vyplýva oprávnenie veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti.

2.1. Odvolateľ potom uviedol, že z dôvodu porušenia platobnej disciplíny jeho právny predchodca predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016 upozornil žalovanú na omeškание so splácaním úverových splátok. Zároveň žalovanú upozornil, že pre prípad nezaplatenia úverovej splátky splatnej v mesiaci 9/2016 (konkrétne dňa 20.9.2016 v súlade s čl. 6 bod 6.1. a 6.2. zmluvných podmienok úverovej zmluvy a splátkovým kalendárom) mu vzniká právo na predčasné zosplatenie úveru. Nakoľko žalovaná dlžné splátky úveru nezaplatila, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.1.2017 úver predčasne zosplatnil k 19.1.2017 a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.9.2016 s poukazom na predžalobnú upomienku zo dňa 26.11.2016. Premlčacia doba na uplatnenie predčasne zosplateného nároku začala v zmysle ustanovenia § 103 druhá veta OZ plynúť najskôr od splatnosti splátky splatnej dňa 20.9.2016, pre ktorej nezaplatenie sa celý dlh stal splatným. Pokiaľ súd prvej inštancie uzavrel, že premlčacia doba na uplatnenie celého nároku začala plynúť od splatnosti vôbec prvej omeškanej splátky, t.j. odo dňa 21.7.2016, nesprávne aplikoval ustanovenie § 103 OZ. Premlčacia doba na uplatnenie nároku z predčasne zosplateného úveru neplynie od omeškania prvej nezaplatennej úverovej splátky, ale najskôr od splátky, pre nezaplatenie ktorej sa úver stal predčasne splatným v súlade s ustanovením § 565 OZ pri dodržaní zákonného postupu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ. Odvolateľ na podporu svojho názoru odkázal na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/153/2019-126, zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu (podporne rozsudok Okresného súdu Košice č.k. 24Csp/36/2020-138, odsek 17). Nakoľko bol spor začatý dňa 4.9.2019, t.j. pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 101 OZ s počiatkom plynutia najskôr od 21.9.2016, má odvolateľ za to, že uplatnený nárok v celosti v čase začatia sporu premlčaný nebol. Na základe týchto argumentov odvolateľ navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 602,72 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 602,72 eur od 30.1.2017 do zaplatenia v lehote do troch

dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec mu podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie.

5. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, ako právny nástupca pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku, sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 04.09.2019 domáhal od žalovanej zaplata sumy 602,72 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplata, ako nároku vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke č. 6228797/7530501267 uzatvorenej dňa 08.03.2016. Nakoľko žalovaná zmluvné podmienky splácania pôžičky nedodržala, pôžičku riadne nesplácala v zmysle dojednaných platobných podmienok, čím porušila svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, prípisom zo dňa 26.11.2016 na základe predžalobnej upomienky bola vyzvaná k úhrade dlžných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Následne došlo dňa 19.01.2017 k predčasnému zosplateniu celého úveru.

6. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „Občiansky zákonník“, alebo len „OZ“), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

7. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

8. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

9. Pokiaľ bolo plnenie peňažného dlhu v zmluve dohodnuté v splátkach, je veriteľ oprávnený od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa zmluvných dojednaní účastníkov zmluvného vzťahu. Je nesporné, že každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka plynie samostatne a to odo dňa, kedy sa tá-ktorá splátka stala zročnou. V zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka je veriteľ oprávnený, ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené, žiadať o zaplata celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, avšak v zmysle dikcie zákona toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci zosplatený dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať zaplata celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 OZ). Ak sa tak nestalo a veriteľ stratil právo

žiadať od dlžníka zaplata celého dlhu, premlčacia doba opäť plynie samostatne pre jednotlivé splátky, a to od ich splatnosti. Premlčacia doba pre celú pohľadávku však začne plynúť, ak dlžník nesplní v určenom termíne ani ďalšiu splátku, pre ktorú je veriteľ po splnení zákonom predpokladaných podmienok oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu. V súvislosti so zákonom vyžadovanými podmienkami pre právne účinné jednorazové predčasné zosplatenie celého dlhu je nevyhnutné zdôrazniť, že osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka s tým, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie

tohto práva. V tomto však je potrebné zdôrazniť, že citované zákonné ustanovenia § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ upravujú len zákonné podmienky pre konštatovanie platného a účinného predčasného zosplatnenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky a samo osebe nemajú vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka. Nepochádza teda k „posunu“ počiatku plynutia premlčacej doby až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškani, s prihliadnutím a zohľadnením aj uplynutia 15 dní od upozornenia spotrebiteľa na úmysel veriteľa jeho dlh zosplatiť pre nezaplatenie splátky. Rozhodujúce však je, od nesplnenia ktorej konkrétnej splátky sa stal zročným celý dlh a aj to, či vôbec došlo k platnému zosplateniu celého dlhu tak, aby sa mohlo premlčanie posudzovať podľa vety druhej ustanovenia § 103 OZ. Pokiaľ by si súd prejudiciálne vyhodnotil, že neboli v konkrétnej veci splnené zákonné podmienky a predpoklady pre platné zosplatenie celého dlhu, potom by sa aj premlčanie posudzovalo podľa vety prvej ustanovenia § 103 OZ a nie podľa vety druhej tohto zákonného ustanovenia.

10. Súd prvej inštancie po tom, čo konštatoval v bode 20. odôvodnenia rozsudku, že posudzoval ex offo, či sa nejedená o premlčaný nárok, v bode 29. odôvodnenia rozsudku uviedol: „Právny predchodca žalobcu tak, ako to vyplýva z tvrdenia žalobcu v podanej žalobe úver zosplatiť dňom 19. 01. 2017, pričom nevyšpecifikoval pre ktoré neuhradené splátky došlo k zosplateniu úveru.“ Následne potom aj súd, vychádzajúc z prehľadu splátok, pri posúdení premlčania vychádzal z toho, že žalovaná uhradila poslednú splátku dňa 20.06.2016 a s poukazom na § 53 ods. 9 OZ. sa tak dostala do omeškania nezaplacením splátky splatnej dňa 20. 07. 2016 a teda dňom 21. 07. 2016 začala právnomu predchodcovi žalobcu a následne žalobcovi plynúť 3 ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde, ktorá uplynula dňom 21. 07. 2019. Keďže žaloba bola podaná na dňa 04. 09. 2019, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, súd prvej inštancie žalobu ako premlčanú zamietol

11. Odvolací súd konštatuje nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, pokiaľ premlčania uplatneného nároku posudzoval od vôbec úplne prvej nezaplatenej splátky úveru, pričom navyše je nutné konštatovať zásadný rozpor medzi skutkovými tvrdeniami súdu obsiahnutými v odôvodnení rozsudku a listinne preukázanými skutočnosťami, pokiaľ súd nezohľadnil a teda nevykonal listinný dôkaz obsiahnutý v spise. Je nutné zdôrazniť - s poukazom na už uvedené skutočnosti v bode 9. odôvodnenia tohto uznesenia, že veriteľ je oprávnený využiť právo vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu pre nezaplatenie niektorej zo splátok len najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak to právo najneskôr dovtedy nevyužil (a teda toto právo mu zaniklo), premlčuje sa každá jedna splátka samostatne odo dňa jej zročnosti (§ 103 vety prvej OZ). Z toho dôvodu je nevyhnutné, aby súd pokiaľ mal skúmať počiatok plynutia trojročnej premlčacej doby, predovšetkým prejudiciálne skúmal, či skutočne došlo k zákonnému a platnému predčasnému zosplateniu peňažného dlhu, pretože od tejto okolnosti aj záviselo posúdenie plynutia premlčacej doby. Pokiaľ by si súd vyhodnotil, že k platnému zosplateniu celého dlhu veriteľom v spotrebiteľskej veci nedošlo v súlade so zákonnými požiadavkami v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na predčasné zosplatenie by sa neprihliadalo, nakoľko by nebolo právne účinné a plynula by premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 103 vety prvej Občianskeho zákonníka, teda odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Pokiaľ by si však súd vyhodnotil z predložených listinných dôkazov, že k predčasnému zosplateniu dlhu došlo v súlade s podmienkami uvedenými v ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pri platnom a zákonom zosplatení celého dlhu na plynutie premlčacej doby by potom aplikoval ustanovenie § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ktorá účinne toto predčasné zosplatenie vyvolala. Z tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že pokiaľ došlo k modifikácii práv a povinností pôvodne zmluvnými stranami v zmluve o spotrebiteľskom úvere dohodnutými, a to v dôsledku porušenia povinnosti dlžníka - spotrebiteľa platiť dohodnuté splátky riadne a včas, zmenil sa obsah pôvodného záväzku a veriteľ, pokiaľ splnil zákonné požiadavky vyžadované v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, bol oprávnený zosplatiť celý dlh. Zosplatením celého (dovtedy nezaplateného) dlhu potom ani počiatok plynutia premlčania už nebude možné posudzovať podľa dikcie ustanovenia § 103 vety prvej Občianskeho zákonníka, teda zročnosťou jednotlivých splátok, nakoľko sa naplnila hypotéza predpokladaná druhou vetou tohto ustanovenia a platným a zákonným zosplatením celého dlhu tak nastala aj dispozícia obsiahnutá v tejto vete zákonného ustanovenia a teda- začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky ktorá účinne splatnosť vyvolala a to pre celý zosplatený dlh.

12. Odvolací súd konštatuje, že predovšetkým súd prvej inštancie nebol oprávnený v bode 29. odôvodnenia rozsudku konštatovať, že : „Právny predchodca žalobcu tak, ako to vyplýva z tvrdenia žalobcu v podanej žalobe úver zosplatnil dňom 19. 01. 2017, pričom nevyšpecifikoval pre ktoré neuhradené splátky došlo k zosplatneniu úveru.“ Konštatovanie súdu prvej inštancie, že pôvodný veriteľ nešpecifikoval, pre ktorú konkrétnu neuhradenú splátku došlo k zosplatneniu celého dlhu, je v rozpore s predloženým listinným dôkazom obsiahnutým v spise. Z listiny obsiahnutej v spise na č.l. 11 p.v. spisu, v spojení s č.l. 12 spisu, označenej ako „Predžalobná upomienka“ od pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok, datovanej dňa 26. 11. 2016 a adresovanej žalovanej, vyplýva, že žalovaná mala zaplatiť nedoplatok z konkretizovanej zmluvy na splátkach vo výške 156,40 eur a to bezodkladne na špecifikovaný účet veriteľa. Zároveň však z výzvy vyplýva výslovné upozornenie veriteľa, že ak do 05. 01. 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Z uvedenej výzvy je jednoznačné, že veriteľ v súlade s § 53 ods. 9 OZ splnil podmienku vyžadovanú zákonom a vopred upozornil spotrebiteľku na využitie toho práva v lehote nie kratšej ako 15 dní, súčasne je zásadné, že veriteľ špecifikoval, že si uplatňuje toto právo pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 09/2016 (č.l. 11 p.v. spisu). Taktiež je z obsahu spisu zrejmé, že žalovanej táto výzva veriteľa, datovaná dňom 26.11.2016, bola doručená dňa 08. 12. 2016 (č.l. 12 spisu). Údaje na doručení zodpovedajú aj konkrétnemu číslu zmluvy č. 6228797, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 08.03.2016. Súčasne odvolací súd konštatuje, vychádzajúc z obsahu spisu a predĺžených listinných dôkazov, že pokiaľ veriteľ využil svoje právo predčasne zosplatniť celý dlh pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 09/2016, pričom upozornil spotrebiteľku na využitie tohto práva pre nezaplatenie konkrétnej splátky v lehote nie kratšej ako 15 dní (veriteľ poskytol dodatočnú lehotu na splnenie požadovanej splátky až do 05.01.2017, pričom žalovaná si výzvu veriteľa prevzala dňom 08.12.2016), je zrejmé z ďalšieho listinného dôkazu obsiahnutého v spise, že splnil veriteľ aj ďalšiu zákonom požadovanú podmienku a to využil právo zosplatniť celý dlh najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ktorá vyvolala predčasnú splatnosť celého dlhu (teda splátky 09/2016), pretože Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru je datované dňom 24.01.2017, ktorým veriteľ upovedomil dlžníčku o tom, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, jej dlh z úverovej zmluvy č. 6228797 sa stal splatným v celom rozsahu a súčasne jej oznámil k tomuto dňu aj sumu celkového dlhu 603,04 eur s výzvou na jeho uhradenie na špecifikovaný účet veriteľa (č.l. 10 spisu). Odvolací súd tak má z obsahu spisu k dispozícii listinné dôkazy, ktorých vykonaním má relevantný podklad pre prejudiciálne konštatovanie, že došlo k platnému zosplatneniu celého dlhu v súlade s podmienkami vyžadovanými zákonnou úpravou v spotrebiteľských zmluvách podľa § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ustanovením § 565 OZ.

13. Pokiaľ má súd dostatočný podklad pre konštatovanie, že došlo k platnému predčasnému zosplatneniu celého dlhu a z listinného dôkazu predloženého žalobcom - predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 je jednoznačne zrejmé, že veriteľ stanovil, že si vyvodzuje právo zosplatniť celý dlh pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 09/2016, nebol tak správny záver súdu prvej inštancie, ktorý počiatok behu všeobecnej trojročnej premlčacej doby pre celý predčasne zosplatnený dlh počítal odo dňa zročnosti úplne prvej nesplnenej splátky, teda odo dňa 20. 07. 2016. Je pravdou, že neuhradením tejto splátky sa dostala dlžníčka do omeškania, no pokiaľ mohol veriteľ uplatňovať právo zosplatniť celý dlh len najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a pokiaľ ho dovedy nevyužil, pre túto splátku mu právo predčasne zosplatniť celý dlh zaniklo a nastalo premlčanie každej splátky samostatne (§ 103 vety prvej OZ). Pokiaľ však bolo prejudiciálne konštatované, že došlo k platnému zosplatneniu celého dlhu, pretože z listinných dôkazov vyplýva (a žalovanou tieto listinné dôkazy neboli v spore spochybnené ani hodnoverne vyvrátené), že veriteľ využil právo na zosplatnenie celého dlhu pre nezaplatenie splátky 09/2016 a predčasne zosplatnil celý dlh po predchádzajúcom upozornení v lehote nie kratšej ako 15 dní na využitie tohto práva a celý dlh predčasne zosplatnil ku dňu 19.01.2017, je nutné posudzovať počiatok premlčania celého dlhu odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Zročnosť splátok bola v zmysle dojednaných zmluvných podmienok dohodnutá na 20. deň v mesiaci a teda počiatok premlčania celého predčasne zosplatneného dlhu sa posudzuje odo dňa nasledujúceho po 20.09.2016. Pokiaľ bola žaloba podaná na príslušnom súde dňa 04.09.2019 a premlčacia doba by uplynula až dňom 21.09.2019, bola žaloba podaná včas a konštatovanie súdu prvej inštancie o premlčaní celého nároku nie je správne.

14. Odvolací súd tak bez toho, aby za daného stavu potvrdzoval či vyvracal oprávnenosť uplatneného nároku žalobcu voči žalovanej konštatuje, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ nesprávne určil počiatok plynutia premlčacej doby v danej veci od úplne prvej omeškanej splátky,

príčom nevyhodnocoval obsah predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spise. Keďže súd prvej inštancie, ako konštatoval v bode 31. odôvodnenia rozsudku, pokiaľ vyhodnotil nárok žalobcu ako premlčaný, nepristúpil k vecnému prieskumu oprávnenosti uplatneného nároku žalobcu, odvolací súd v záujme zachovania dvojinstančnosti súdneho konania vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Bude úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci opätovne sa zaoberať oprávnenosťou a dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu voči žalovanej a posúdiť ho z hľadiska jeho kompatibility so spotrebiteľským právom.

15. Z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia majúceho za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia potom odvolací súd po preskúmaní veci odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil okresnému súdu na nové rozhodnutie.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).